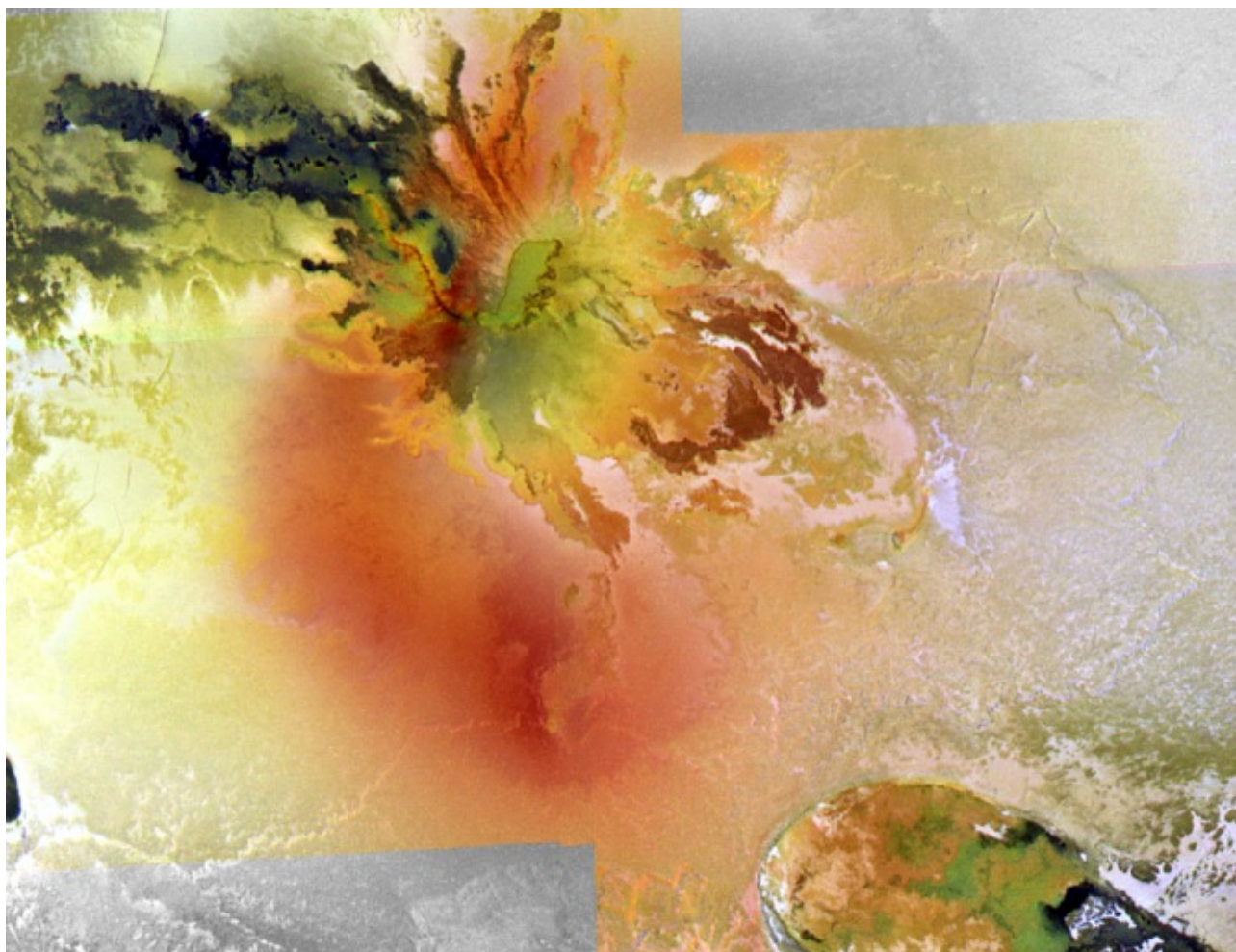

Culann Patera, jedno z nejbarevnějších vulkanických míst na Io, je zde zobrazeno dne 25. listopadu 1999 ze vzdálenosti 20 000 kilometrů. Rozlišení je 200 metrů. Kaldera, která je zdrojem vytékající lávy, hýří mnoha barvami. Patrné jsou i zelené a červené sedimenty, které se po úbočích vulkánu rozlévají do všech stran. Nezvyklé temně červené proudy lávy mohou být tekutou sírou nebo křemičitany, které takto neustále přetvářejí povrch měsíce. Rozptýlený červený materiál kolem kaldery je nejspíše usazená síra kondenzovaná zde z plyných gejzírů. Zelené usazeniny, které vystupují ze spodního pravého okraje snímku, pokrývají oblast nazvanou Tohil Patera. Jde pravděpodobně opět o zatuhlou lávu bohatou na síru.

Na protější straně je okraj lávového pole kráteru Prometheus zobrazený 22. února 2000. Nejmenší podrobnosti jsou velké 12 metrů. Oblast vpravo nahoře je starší a je překryta výronem lávy rozlévající se z levé spodní části snímku.